

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125201221
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125201221.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Košča, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., zastúpeného Mgr. Matúšom Mackom, advokátom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50 424 777, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 20Csp/16/2025-56 zo dňa 26.5.2025, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že úver zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX, zo dňa 09.10.2009, je bezúročný a bez poplatkov; že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXX, zo dňa 09.10.2009, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, v bode 04., v znení: "V prípade, ak bude dlžník v omeškaní s niektorou splátkou sedem dní a viac, je povinný túto omeškanú splátku uhradiť do rúk mandatára v hotovosti spolu so zmluvnou pokutou 15 EUR za každý jeden prípad omeškania.", "V prípade, že dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatný okamžite. Dlžník má možnosť uhradiť štyri po sebe idúce splátky, prípadne len časti štyroch po sebe idúcich splátok, v oboch prípadoch spolu so zmluvnou pokutou vo výške 30 EUR do rúk mandatára v hotovosti alebo poukázať na účet veriteľa s možnosťou návratu platenia podľa pôvodného splátkového kalendára.", "Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 4 EUR ako paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenej do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXX, zo dňa 09.10.2009, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, v bode 05., v znení: "Dlžník s veriteľom uzatvára súčasne Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov ako formu zabezpečenia uspokojenia pohľadávky veriteľa, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením štyroch po sebe idúcich splátok, keď nastáva splatnosť celého dlhu. Vo vzťahu k zamestnávateľovi dlžníka preukáže veriteľ skutočnosť, že nastala splatnosť dlhu prehlásením, v ktorom zároveň vyzve zamestnávateľa na vykonanie dohodnutých zrážok. Dlžník dáva výslovný súhlas k tomu, aby veriteľ doplnil do čl. 1 písm. b) Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov aktuálny zostatok dlhu k dátumu, keď bude uvedená dohoda predložená zamestnávateľovi dlžníka. Dlžník dáva veriteľovi aj súhlas k tomu, aby v jeho mene dopísal do Dohody o zrážkach zo mzdy údaje o jeho aktuálnom zamestnávateľovi v prípade zmeny zamestnávateľa počas trvania zmluvného vzťahu. Tak isto dlžník

súhlasí s tým, aby zamestnávateľ vykonával zo mzdy dlžníka dohodnuté mesačné zrážky až do výšky aktuálnej pohľadávky a poukazoval ich na účet veriteľa.", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXX, zo dňa 09.10.2009, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, v bode 06., v znení: "Dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312 EUR, ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonaním úkonov smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka." "Dlžník sa rovnako zaväzuje uhradiť veriteľovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim z tejto zmluvy, a to najmä, avšak nie výlučne, trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania, trovy súdneho konania, trovy exekúcie, trovy právneho zastúpenia veriteľa v týchto konaniach a iné veriteľom preukázateľné vynaložené náklady, pri uplatnení svojho práva.", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXX, zo dňa 09.10.2009, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, v bode 12., v znení: "Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXX, zo dňa 09.10.2009, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, v bode 14., v znení: "Dohoda o vyplnení zmenky: Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXX, zo dňa 09.10.2009, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, v bode 15., v znení: "Rozhodcovská doložka, uzatvorená podľa zákona č. 244/2002 Z.z.: Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel : Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len "rozhodcovský súd"), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu.", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. 80200028, zo dňa 09.10.2009, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, v bode 17., v znení: "Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom.", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXX, zo dňa 09.10.2009, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, v bode 18., v znení: "Veriteľ, dlžník a ručiteľ vyhlasujú, že si túto zmluvu prečítali, že ju uzatvorili slobodne, vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok, čo potvrdzujú svojimi podpismi. Strany vyhlasujú, že akékoľvek tvrdenie dlžníka v budúcnosti o tom, že nebol oboznámený s podmienkami tejto zmluvy bude na jeho ťarchu a nebude považované za právne relevantné.", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXX, zo dňa 09.10.2009, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, v bode 19., v znení: "Účastníci sa dohodli, že dlžník a ručiteľ dáva výslovný súhlas na to, aby mu veriteľ zasielal akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilný telefón a e-mail uvedené v žiadosti o úver alebo v hlavičke tejto zmluvy (upozornenia na termíny splátok, splatnosť celého dlhu a iné skutočnosti).", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 09.10.2009 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 300,- eur s príslušným

poplatkom 288,- eur. Celkovú sumu 588,- eur mal zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 49,- eur. V zmluve vo VOP, v bode 04., je uvedený: „V prípade, ak bude dlžník v omeškaní s niektorou splátkou sedem dní a viac, je povinný túto omeškanú splátku uhradiť do rúk mandatára v hotovosti spolu so zmluvnou pokutou 15 EUR (451,89 SKK) za každý jeden prípad omeškania.“, „V prípade, že dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatný okamžite. Dlžník má možnosť uhradiť štyri po sebe idúce splátky, prípadne len časti štyroch po sebe idúcich splátok, v oboch prípadoch spolu so zmluvnou pokutou vo výške 30 EUR (903,78 SKK), do rúk mandatára v hotovosti alebo poukázať na účet veriteľa s možnosťou návratu platenia podľa pôvodného splátkového kalendára.“, „Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 4 EUR (120,50 SKK) ako paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenou do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.“ V zmluve vo VOP, v bode 05., je uvedený: „Dlžník s veriteľom uzatvára súčasne Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov ako formu zabezpečenia uspokojenia pohľadávky veriteľa, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením štyroch po sebe idúcich splátok, keď nastáva splatnosť celého dlhu. Vo vzťahu k zamestnávateľovi dlžníka preukáže veriteľ skutočnosť, že nastala splatnosť dlhu prehlásením, v ktorom zároveň vyzve zamestnávateľa na vykonanie dohodnutých zrážok. Dlžník dáva výslovný súhlas k tomu, aby veriteľ doplnil do čl. 1 písm. b) Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov aktuálny zostatok dlhu k dátumu, keď bude uvedená dohoda predložená zamestnávateľovi dlžníka. Dlžník dáva veriteľovi aj súhlas k tomu, aby v jeho mene dopísal do Dohody o zrážkach zo mzdy údaje o jeho aktuálnom zamestnávateľovi v prípade zmeny zamestnávateľa počas trvania zmluvného vzťahu. Tak isto dlžník súhlasí s tým, aby zamestnávateľ vykonával zo mzdy dlžníka dohodnuté mesačné zrážky až do výšky aktuálnej pohľadávky a poukazoval ich na účet veriteľa.“ V zmluve vo VOP, v bode 06., je uvedený: „Dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312 EUR (9 399,31 SKK), ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonaním úkonov smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka.“ „Dlžník sa rovnako zaväzuje uhradiť veriteľovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim z tejto zmluvy, a to najmä, avšak nie výlučne, trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania, trovy súdneho konania, trovy exekúcie, trovy právneho zastúpenia veriteľa v týchto konaniach a iné veriteľom preukázateľné vynaložené náklady, pri uplatnení svojho práva.“ V zmluve vo VOP, v bode 12., je uvedený: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.“ V zmluve vo VOP, v bode 14., je uvedený: „Dohoda o vyplnení zmenky: Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.“ V zmluve vo VOP, v bode 15., je uvedený: „Rozhodcovská doložka, uzatvorená podľa zákona č. 244/2002 Z.z.: Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len „rozhodcovský súd“), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu.“ V zmluve vo VOP, v bode 17., je uvedený: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom.“ V zmluve vo VOP, v bode 18., je uvedený: „Veriteľ, dlžník a ručiteľ vyhlasujú, že si túto zmluvu prečítali, že ju uzatvorili slobodne, vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok, čo potvrdzujú svojimi podpismi. Strany vyhlasujú, že

akékoľvek tvrdenie dlžníka v budúcnosti o tom, že nebol oboznámený s podmienkami tejto zmluvy bude na jeho ťarchu a nebude považované za právne relevantné.“ V zmluve vo VOP, v bode 19., je uvedené: „Účastníci sa dohodli, že dlžník a ručiteľ dáva výslovný súhlas na to, aby mu veriteľ zasielal akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilné telefón a e-mail uvedené v žiadosti o úver alebo v hlavičke tejto zmluvy (upozornenia na termíny splátok, splatnosť celého dlhu a iné skutočnosti).“

3. Pokiaľ ide o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov tak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že Zmluva neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu, ročnú percentuálnu mieru nákladov a ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, a preto je úver v zmysle § 4 ods. 3 ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov. „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem“. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6 Cdo 27/2018).

4. Následne súd skúmal, či napadnuté zmluvné podmienky sú neprijateľné. Zmluvná podmienka v Zmluve, vo VOP, v bode 04. Zmluvná pokuta nesmie byť dojednaná ako súčasť nepodpísaných VOP. V tomto smere súd poukazuje na závery Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 3512/11 zo dňa 11. 11. 2013: „Z uvedeného plyne konečný záver, ktorý dopadá na vec sťažovateľa, že v rámci spotrebiteľských smluv ujednaní zakládajúcí smluvnú pokutu (podobne ako rozhodčí doložka) zásadne nemohou byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, nýbrž toliko spotrebiteľské smlouvy samotné (listiny, na niž spotrebiteľ pripojuje svoj podpis). Výnimku predstavujú špecifické prípady, kedy se z povahy veci uplatňuje špecifický režim (napr. smlouva o preprave osob s ohľadom na § 3 vyhlášky č. 175/2000 Sb., o přepravním řádu pro veřejnou drážni a silniční osobní dopravu, apod.).“ Súd taktiež poukazuje rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.12.2022 sp. zn. 3CoCsp 33/2022, ktorý uviedol: „17. K zmluvnej pokute vo výške 15 eur dojednanej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v bode 04 v časti uvedenej vo výroku III. napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že zmluvná pokuta bola stanovená paušálne pre prípad porušenia zmluvných povinností. Pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia nemôže ostať bez povšimnutia výška pohľadávky vzniknutej porušením záväzku. Nezaplatením dlhu sa rozumie neuhradenie dlhu v plnej výške. Môže teda nastať situácia, že spotrebiteľ si svoj záväzok nespĺní len v nepatrnom rozsahu. Dojednaná zmluvná pokuta výšku dlhu vôbec nezohľadňuje. Nie je každé porušenie povinností rovnakej intenzity a významu. Pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia nemôže ostať bez povšimnutia výška pohľadávky vzniknutej porušením záväzku. Paušálne dojednanie zmluvnej pokuty, ktoré vôbec nezohľadňuje intenzitu a význam toho ktorého porušenia povinnosti a ani výšku pohľadávky vzniknutej porušením záväzku, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko výrazne znevýhodňuje spotrebiteľa a dodávateľovi umožňuje pri akomkoľvek menej významnom porušení povinnosti uplatniť si voči spotrebiteľovi zmluvnú pokutu v neprímernej výške.“ Uvedenú zmluvnú podmienku súdy už určili za neprijateľnú napr. rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 16.02.2024, č.k. 11Csp/72/2023 - 151, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 09.07.2024, sp. zn. 3CoCsp/17/2024, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 10.01.2024, č.k. 18Csp/97/2023 - 86, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.06.2024, sp. zn. 25CoCsp/9/2024 a ďalšie.

5. Zmluvná podmienka v Zmluve, vo VOP, v bode 05. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná a jej prijatie sa nedalo oddeliť od zmluvy samotnej. V zmysle uvedenej dohody bol spotrebiteľ povinný kedykoľvek v platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly nárokov uplatnených veriteľom a bez možnosti spotrebiteľa zamedziť ich vykonávanie v rozsahu uplatnenom z neprijateľných zmluvných podmienok. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprijateľnému konaniu zo strany dodávateľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi siahnúť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných zmluvných podmienok a tým spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Zákonodarca na vyššie uvedené skutočnosti prihliadol a novelou zákona č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.5.2014 bol zavedený zákaz zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o

zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, okrem prípadov, ak táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny. V dôvodovej správe uviedol, že „Dohoda o zrážkach zo mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa umožňuje, aby platiteľ mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa vyplácal časť týchto platieb priamo predávajúcemu momentom, kedy mu je táto dohoda predložená. Všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžaduje schválenie súdom, stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho. Vytvára sa tým výrazná nerovnováha medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto je žiaduce, aby tento inštitút nemohol byť používaný bez prísnejšej úpravy v prospech spotrebiteľa. Je potrebné, aby o uzavretí takejto dohody (či už ako osobitnej zmluvy alebo ako zmluvného dojednaní) spotrebiteľ mohol rozhodnúť a prípadne ju odmietnuť. Vyžaduje sa, že predávajúci, ktorý koná v rámci zákonom uloženou povinnosťou dodržiavať riadnu odbornú starostlivosť, upozorní spotrebiteľa na toto ustanovenie, príp. poskytne jeho výklad, tak, aby spotrebiteľ vedel urobiť uvážené rozhodnutie.“ Uvedenú zmluvnú podmienku súdy už určili za neprijateľnú napr. rozsudkom Okresného súd Prešov zo dňa 16.02.2024, č.k. 11Csp/72/2023 - 151, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 09.07.2024, sp. zn. 3CoCsp/17/2024, rozsudkom Okresného súd Prešov zo dňa 23.11.2023, sp. zn. 9Csp/110/2023.

6. Zmluvná podmienka v Zmluve, vo VOP, v bode 06. Pri tejto zmluvnej podmienke ide o zjavný odklon od ratio legis zákonného inštitútu príslušenstva pohľadávky. Podľa § 121 ods. 3 OZ za príslušenstvo pohľadávky sa okrem iného považujú náklady spojené s jej uplatnením. Náklady uvedené demonštratívne v predmetnej zmluvnej podmienke umožňuje navyšovanie dlhu spotrebiteľa o neexistujúce náklady a tak sa táto zmluvná podmienka dostáva do rozporu s § 121 od. 3 OZ v spojení s § 54 ods. 1 OZ, ktoré pravidlo zakazuje nevýhodnejšie dojednanie oproti ustanoveniu Občianskeho zákonníka. Uvedenú zmluvnú podmienku súdy už určili za neprijateľnú napr. rozsudkom Okresného súd Prešov zo dňa 16.02.2024, č.k. 11Csp/72/2023 - 151, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 09.07.2024, sp. zn. 3CoCsp/17/2024, rozsudkom Okresného súd Prešov zo dňa 10.01.2024, č.k. 18Csp/97/2023 - 86, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.06.2024, sp. zn. 25CoCsp/9/2024.

7. Zmluvná podmienka v Zmluve, vo VOP, v bode 12. Žalobca nemohol platne uznať dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške (v texte zmluvnej podmienky nie je uvedená ani suma, preto prípadne takéto uznanie nemôže byť platné). Právny úkon - dohoda o uznaní dlhu, dosiahnutý nekalou praktikou svojim obsahom obchádza zákon, odporuje predpisom na ochranu spotrebiteľa a je v rozpore s dobrými mravmi, preto je podľa § 39 OZ absolútne neplatný. Čo sa týka poplatku, ktorý v zmluve bol žalovaným vyčíslený v sume 288,- eur, a to za úver vo výške 300,- eur, čo predstavuje 96 % z poskytnutej sumy úveru je poplatkom neúmerne vysokým, a to čo sa týka aj úroku aj prípadných nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, a to na tzv. „všetku administratívu s tým spojenú“. Ide o ustanovenie nešpecifikujúce ani konkrétnu výšku úroku, ani konkrétne prípadné administratívne činnosti, za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy. Podľa názoru súdu poplatok je neúmerne vysoký, nedôvodný, nešpecifikujúci, za čo všetko bol od spotrebiteľa požadovaný. Je nutné uviesť aj to, že bol súčasťou formulárových Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Takto formulovaná podmienka uvádzaná ako poplatok je rôzna pri zmluvách, lebo sa odvíja od výšky poskytnutého úveru. Teda čo sa týka nákladov na administratívne výdavky, tieto nemôžu zodpovedať realite, lebo by mali byť aj pri rôznych výškach úveru stále rovnaké. Žalobca si uvedenú podmienku osobitne nevyjednal, pritom splynula s ostatnými všeobecnými podmienkami a vyvolala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Uvedenú zmluvnú podmienku súdy už určili za neprijateľnú napr. rozsudkom Okresného súd Prešov zo dňa 16.02.2024, č.k. 11Csp/72/2023 - 151, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 09.07.2024, sp. zn. 3CoCsp/17/2024, rozsudkom Okresného súd Prešov zo dňa 23.11.2023, sp. zn. 9Csp/110/2023.

8. Zmluvná podmienka v Zmluve, vo VOP, v bode 14. K dohode o vyplnení zmenky súd poukázal na to, že umožňuje remitentovi (v tomto prípade žalovanému) vyplniť v zmenke zmenkovú sumu, ktorá má pozostávať zo všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, teda bez kontroly dôvodnosti jej výšky, či je v súlade so zákonom a či nesúvisí s neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Zmenka by tak umožňovala vymáhať aj nezákonné plnenie, na ktoré žalovaný nemá zákonný nárok, nakoľko aj v tomto prípade, ako už súd uviedol, bolo právoplatne rozhodnuté, že žalovaný nemá nárok na úroky ani poplatky a v tomto spore navyše súd rozhodol o viacerých neprijateľných zmluvných podmienkach, ktoré žalovanému nepriznávajú nárok na peňažné plnenie v nich upravené. Zákonodarca pri v neskoršej právnej úprave účinnej od 1.5.2014 zákonom č. 102/2014, ktorým bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prijal zákonné ustanovenie v § 5a, ktorým zakázal zabezpečenie záväzkov

spotrebiteľa zmenkou a obmedzil aj možnosť zabezpečenia pohľadávky veriteľa dohodou o zrážkach zo mzdy, keďže pripustil túto dohodu len vo forme osobitnej listiny a za splnenia ďalších podmienok - poučenia spotrebiteľa o dôsledkoch jej uzavretia a stanovenie možnosti spotrebiteľa ju odmietnuť. Uvedenú zmluvnú podmienku ohľadom dohody o vyplnení zmienek súdy už určili za neprijateľnú napr. rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 17Csp/95/2021, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 3CoCsp/33/2022. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku ju považoval aj Okresný súd v Prešove v rozsudku č.k. 29C/162/2014 zo dňa 14.11.2014, s čím súhlasil aj Krajský súd v Prešove ako to vyplýva z jeho rozsudku 6Co/61/2015 zo dňa 25.6.2015, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 16.02.2024, č.k. 11Csp/72/2023 - 151, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 09.07.2024, sp. zn. 3CoCsp/17/2024, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 23.11.2023, sp. zn. 9Csp/110/2023.

9. Zmluvná podmienka v Zmluve, vo VOP, v bode 15. Rozhodcovskú doložku súd posúdil ako neprijateľné zmluvné dojednanie v rámci spotrebiteľskej zmluvy, ktoré je v hrubej nerovnováhe v neprospech spotrebiteľa, keďže núti spotrebiteľa v prípade sporu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred vopred dodávateľom vybraným rozhodcovským súdom. V zhode so žalobcom súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 438/2018 zo dňa 11.06.2019, v ktorom ústavný súd vyslovil, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby mal spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Navyše súd poukazuje na skutočnosť, že prax si vyžiadala zakotvenie mantinelov prijateľnosti obdobných zmluvných dojednaní, keď bola do § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka včlenená do demonštratívneho zoznamu neprijateľných zmluvných podmienok i zmluvná podmienka umožňujúca riešenie sporu medzi dodávateľom a spotrebiteľom v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom, ktorým je zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Predmetný zákon podrobnejšie upravil podmienky, za ktorých môže byť uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, pričom okrem iného stanovil, že rozhodcovská zmluva v takomto prípade musí byť obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy. V danom prípade sa však skutočne jednalo o zmluvnú podmienku včlenenú do textu zmluvy ako rádovej zmluvnej podmienky. Uvedenú zmluvnú podmienku súdy už určili za neprijateľnú napr. rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 23.11.2023, sp. zn. 9Csp/110/2023.

10. Zmluvná podmienka v Zmluve, vo VOP, v bode 17. Touto zmluvnou podmienkou žalovaný vylúčil aplikáciu právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa, čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Na takéto obchádzanie reagoval zákonodarca prijatím ustanovenia, podľa ktorého akékoľvek dohody, ktorých obsahom alebo účelom je vylúčenie aplikácie ustanovení o spotrebiteľských zmluvách, sú neplatné. Uvedenú zmluvnú podmienku súdy už určili za neprijateľnú napr. rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 16.02.2024, č.k. 11Csp/72/2023 - 151, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 09.07.2024, sp. zn. 3CoCsp/17/2024, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 23.11.2023, sp. zn. 9Csp/110/2023, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 10.01.2024, č.k. 18Csp/97/2023 - 86, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.06.2024, sp. zn. 25CoCsp/9/2024.

11. Zmluvná podmienka v Zmluve, vo VOP, v bode 18. Súd túto podmienku vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, keďže má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si povinností veriteľa zo zákona. Uvedenú zmluvnú podmienku možno zahrnúť do tzv. čierneho zoznamu neprijateľných podmienok demonštratívne vymenovaných v § 53 od. 4 Občianskeho zákonníka a to pod podmienku uvedenú pod písm. l). V zmysle tohto ustanovenia za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Uvedenú zmluvnú podmienku súdy už určili za neprijateľnú napr. rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 16.02.2024, č.k. 11Csp/72/2023 - 151, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 09.07.2024, sp.

zn. 3CoCsp/17/2024, rozsudkom Okresného súd Prešov zo dňa 10.01.2024, č.k. 18Csp/97/2023 - 86, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.06.2024, sp. zn. 25CoCsp/9/2024.

12. Zmluvná podmienka v Zmluve, vo VOP, v bode 19. K neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienke súd poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.05.2023, sp. zn. 3CoCsp/4/2023, ktorý uviedol: „19. K zmluvnej podmienke týkajúcej sa zasielania upomienok, SMS správ, emailov odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že ide o podmienku, ktorá je objektívne spôsobilá vyvolať stav hrubej nerovnováhy práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže je formulovaná bez akéhokoľvek obmedzenia zo strany žalovaného. Mohla by preto viesť k tomu, že žalovaný by neúmerne obťažoval spotrebiteľa množstvom odoslaných upomienok a správ ich frekvenciou a časom, keďže podmienka pripúšťa túto komunikáciu aj v dňoch pracovného pokoja, či sviatkoch, aj v nočných hodinách. Takto široko formulovaná zmluvná podmienka a jej realizácia by mohla viesť aj k rozporu so zákonom konkrétne s § 9a ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Toto ustanovenie totiž zakazuje akýmkoľvek spôsobom kontaktovať alebo obťažovať spotrebiteľa počas sviatkov, dni pracovného pokoja alebo v pracovných dňoch po 18.hod. Sporná zmluvná podmienka teda môže predstavovať agresívnu obchodnú praktiku upravenú v § 9 zákona č. 250/2007 z.z. a keďže pre posúdenie neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky postačuje to, ak objektívne je spôsobilá vyvolať stav hrubej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, teda bez ohľadu na pôsobenie tejto klauzuly v skutkových okolnostiach konkrétneho prípadu, súd považoval za dôvodné vyhovieť žalobe o určenie jej neprijateľnosti a koná v skutkových okolnostiach prípadu.“ Uvedenú zmluvnú podmienku súdy už určili za neprijateľnú napr. rozsudkom Okresného súd Prešov zo dňa 23.11.2023, sp. zn. 9Csp/110/2023, rozsudkom Okresného súd Prešov zo dňa 10.01.2024, č.k. 18Csp/97/2023 - 86, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.06.2024, sp. zn. 25CoCsp/9/2024.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

14. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. Odvolanie podal z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

16. Poukázal na skutočnosť, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 09.10.2009 zmluvu o úvere č. 802200028, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 300,- Eur. Zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ani spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalobca vstúpil do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon zamestnania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo zamestnania. Zmluvné strany sa môžu dohodnúť na základe akého zákona sa ich zmluvné vzťahy v budúcnosti budú spravovať. Rovnako k danému prípadu došlo v predmetom spore. V zmysle VPPÚ sa zmluvné strany dohodli na tom, že ich vzťahy sa budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka. Z čoho jasne vyplýva, že iný zákon ani na daný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať. „Spornú“ zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnom prípade je sporné, v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere prisúdiť žalobcovi právny status spotrebiteľa, a teda súdom citované ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa sú neaplikovateľné. Zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka má Zmluva povahu absolútneho obchodu. Aplikácia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, nie je možná, nakoľko právny vzťah medzi žalovaným a žalobcom, s prihliadnutím na charakter Zmluvy, nie je vzťahom spotrebiteľským. Žalobca svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom. Žalobca si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Skutočnosť, na čo konkrétne bol žalobcom následne poskytnutý úver aj využitý, žalovaný neskúma, nakoľko je to pre neho už nepodstatná informácia. Preto pre právnu kvalifikáciu povahy poskytnutého úveru je úplne postačujúci prejav vôle uvedený v zmluve. V prípade postavenia žalovaného treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobcom vstupoval. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane žalobcu, ktorý bol pri uzavieraní zmluvy o úvere dobre informovaný avšak ľahostajný. Uvedenému

konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu. Nakoľko zmluva o úvere nie je zmluvou spotrebiteľskou, nemožno ju posudzovať z hľadiska toho, či obsahuje všetky obligatórne náležitosti spotrebiteľských zmlúv a tým ju určiť za bezúročnú a bez poplatkov a rovnako nemôže byť predmetom skúmania z hľadiska neprijateľnosti zmluvných podmienok.

17. Žalobca podal žalobu v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) CSP, teda určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. V zmysle uvedeného predpokladom predmetnej žaloby o určenie je potrebné preukazovať ak to vyplýva z osobitného predpisu. Žalobca nepreukázal z akého osobitného predpisu vyplýva domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Zo žiadneho osobitného predpisu domáhať sa takéhoto určenia nevyplýva. Civilný sporový poriadok jasne a určito uvádza za akých podmienok možno podať žalobu o určenie právnej skutočnosti. Ustanovenie § 137 písm. c) CSP pripúšťa určovacie žaloby len vo vzťahu k právam a vo vzťahu k právnym skutočnostiam len v prípade, ak to predpokladá osobitný predpis. Žaloba, ktorou sa domáha žalobca určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky nie je formulovaná ako žaloba na určenie, či tu právo je alebo nie je, ale je formulovaná ako žaloba na určenie právnej skutočnosti (neprijateľnosti), ktorej prípustnosť je založená osobitným predpisom. V tomto prípade však zo žiadneho osobitného predpisu nevyplýva výslovná možnosť takúto žalobu podať. Žalobca sa domáha určenia neplatnosti právnej skutočnosti (neprijateľnosti) a nie určenia či tu právo je alebo nie je. Určenie existencie/neexistencie právnej skutočnosti odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Takéto určenie právnej skutočnosti ako to vyplýva z ustanovenia § 137 písm. d) CSP je možné len vtedy ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu, pričom určenie neprijateľnosti nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu.

18. Dlžník svojim podpisom potvrdil, že bol pred uzatvorením dohody o zrážkach osobitne poučený o dôsledkoch jej uzatvorenia. Dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje miesto na vyznačenie prejavu vôle. Toto vyjadrenie vôle sa nachádza na konci Dohody o zrážkach zo mzdy, a teda nejde o vnorený text, ktorý je nečitateľný, prípadne nezrozumiteľný. Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje jej odmietnutie zo strany dlžníka. Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzatvoriť Dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá tvorí samostatnú listinu tak, že ju podpísali, došlo k jej individuálnemu dojednaniu a z toho dôvodu ju nie je možné považovať za neprijateľnú podmienku. Skutočnosť, že žalobca kvalifikovaným spôsobom prejavil vôľu uzatvoriť predmetnú Dohodu o zrážkach zo mzdy ešte samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu.

19. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“). Priamo na prednej strane Zmluvy o úvere sa uvádza, že dlžník súhlasí so Všeobecnými podmienkami pre poskytnutie úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdzuje prevzatie zmluvy vrátane týchto všeobecných podmienok (na zadnej strane tejto zmluvy). VPPÚ sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere, a to nie len z formálneho hľadiska, ale aj z hľadiska ich materiálneho prevedenia, t. j. Zmluva o úvere a VPPÚ sú vyhotovené na spojenom hárku papiera, resp. obojstranne. Vzhľadom na túto skutočnosť je nepochybné, že dlžník podpisom Zmluvy o úvere jednoznačne prejavuje svoju vôľu byť viazaný aj VPPÚ. Z uvedeného vyplýva, že uzatvorenie Zmluvy o úvere samostatne bez toho, aby prejav vôle zahŕňal aj vôľu byť viazaný VPPÚ neprichádza do úvahy. Žalovaný si predložením zmluvy o úvere, ako aj VPPÚ splnil na jednej strane svoju informačnú povinnosť vo vzťahu k dlžníkovi a na strane druhej bola splnená podmienka písomnej formy Zmluvy o úvere.

20. Zmenka je obchodovateľný cenný papier, ktorého podstatou je záväzok určitých osôb zaplatiť majiteľovi zmenky v určenom mieste a čase sumu určenú v zmenke. Zmenkový právny vzťah je abstraktným právnym vzťahom. Z uvedeného vyplýva, že jej platnosť nie je možné posudzovať z náležitosti platnosti právneho vzťahu, ktorý zmenka zabezpečuje. Zmenka je platnou v prípade, ak obsahuje všetky náležitosti v zmysle ust. § 1 a § 2 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon zmenkový a šekový“). V prípade blankozmenky je súd oprávnený posudzovať len to, či zmenka bola vypísaná v súlade s dohodou o vyplňovacom práve zmenky v zmysle § 10 Zákona zmenkového a šekového. Dohoda o vyplnení zmenky je súčasťou VPPÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere. Z Dohody o vyplnení zmenky obsiahnutej vo VPPÚ jednoznačným spôsobom vyplýva vôľa dlžníka a veriteľa z kauzálneho právneho vzťahu, doplniť do neúplnej zmenky sumu, ktorá má pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky a dátum zročnosti bude dátum, kedy sa stal splatným kauzálny právny vzťah. Doplnením neúplnej zmenky o absentujúce údaje sa stáva zmenka perfektnou,

príčom uvedený stav nastal aj v predmetnom právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Z hľadiska obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu s dobrými mravmi alebo so zákonom musí súd akceptovať limity vyplývajúce z právnej úpravy danej osobitnými právnymi predpismi, ktorými je potrebné rozumieť Zákon o spotrebiteľských úveroch, vymedzujúce pojem spotrebiteľského úveru a s týmto úverom spojené obmedzenia použiteľnosti zmenky. Vzhľadom na predmetné osobitosti právnej úpravy, pre účelovosť úveru, ktorý bol poskytnutý žalobcovi, na posúdenie Zmluvy o úvere nemožno aplikovať ustanovenia právnych predpisov týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa a tým aj obmedzenia použitia zmenky.

21. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

22. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

23. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednáwanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

24. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku. Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). Pokiaľ ide o podstatné vyjadrenia a podstatné tvrdenia žalovaného uvedené v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP), odvolací súd k nim dopĺňa tieto úvahy:

25. Svojou prvou odvolacou námietkou žalovaný spochybňuje právne posúdenie, že sporná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou. Súd prvej inštancie vyhodnotil zmluvu ako spotrebiteľskú a odvolací súd sa s týmto posúdením stotožňuje. Odvolací súd len dodáva, že to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod [§ 261 ods. 3 písm. d) OBZ], ešte neznamená, že vzťah z nej nie je spotrebiteľský. Súd prvej inštancie správne uplatnil ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení s účinnosťou od 01.01.2008, teda v čase uzavretia predmetnej zmluvy, a to najmä § 52 ods. 1. Toto ustanovenie vymedzovalo spotrebiteľskú zmluvu ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom podľa ods. 3 cit. ust. bola pritom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom podľa ods. 4 cit. ust. osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Keďže je všeobecne známe, že žalovaný je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmlúv, akou je aj sporná zmluva, konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, žalovaný pri uzatvorení predmetnej zmluvy vystupoval v pozícii dodávateľa v zmysle § 52 ods. 2 OZ a bol i veriteľom v zmysle § 3 ods. 1 ZSÚ. Vzhľadom na to, že žalobca pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, treba ho v zmysle § 52 ods. 3 OZ považovať za spotrebiteľa a zároveň je spotrebiteľom i v zmysle § 3 ods. 2 ZSÚ. V dôsledku povahy strán a predmetu plnenia (poskytnutie peňažných prostriedkov) tak zmluva, ktorú spolu strany uzatvorili, spĺňa aj definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. b) tohto zákona, a vzťah medzi stranami sa riadi preto aj týmto zákonom. Keďže zároveň nebolo preukázané, že by zmluva uzavretá medzi stranami bola niektorou zo zmlúv vymenovaných v § 1 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z., nie je vylúčená ani z vecnej pôsobnosti tohto zákona.

26. Na tom, že žalobca pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto sa považuje za spotrebiteľa (§ 52 ods. 4 OZ), nič nemení ani to, že v zmluve sa ako účel pôžičky uvádza „výkon zamestnania“. Pri výklade § 52 ods. 4 OZ treba preto vychádzať z judikatúry Súdneho dvora EÚ, ktorý ako jediný má právomoc takýto výklad poskytnúť (článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie). Súdny dvor v tomto kontexte pritom už judikoval, že vnútroštátny súd rozhodujúci o spore týkajúcom sa zmluvy, ktorá by mohla patriť do pôsobnosti tejto smernice, je pri zohľadnení všetkých dôkazov a najmä podmienok zmluvy povinný overiť, či dlžník môže byť označený ako „spotrebiteľ“ v zmysle uvedenej smernice (pozri analogicky rozsudok

SDEÚ Faber, C-497/13, bod 48). V tejto súvislosti musí vnútroštátny súd zohľadniť všetky okolnosti prejednávanej veci a najmä povahu tovaru alebo služby, ktoré sú predmetom posudzovanej zmluvy a môžu odhaliť účel nadobudnutia tovaru alebo služby (pozri rozsudok SDEÚ Costea, C-110/14, bod 23). Ak vo všeobecnom kontexte zmluvy neprevažuje podnikateľský účel, dotknutá zmluvná strana sa musí považovať za spotrebiteľa (pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát vo veci C-110/14, bod 55). V preskúmvanej zmluve o úvere sa však nachádza len jediná zmienka v tomto smere: „výkon zamestnania“. Zo zmluvy o úvere nie je na prvý pohľad zrejmé, čo sa má na mysli týmto pojmom. Ani povaha služby, teda poskytnutie peňazí, neumožňuje jeho obsah bližšie objasniť. Krátky slovník slovenského jazyka 4 z r. 2003 - kodifikačná príručka (P.) vysvetľuje tento pojem v prvoradom význame ako „pravidelnú prácu za mzdu; prac. pomer“. To je v súlade aj s chápaním tohto pojmu v právnej oblasti, kde sa najčastejšie používa, teda v pracovnom práve. Zamestnanie sa vykonáva v zásade v pracovnom pomere, ktorý je charakteristický výkonom závislej práce (§ 1 ods. 2 Zákonníka práce). Závislú prácu vykonáva zamestnanec (§ 11 ods. 1 Zákonníka práce). Zamestnanec sa pritom podobne ako spotrebiteľ považuje za slabšiu stranu zmluvného vzťahu, ale aj za slabšiu stranu v civilnom sporovom konaní (porov. § 316 ods. 1 CSP). Z hľadiska povahy účelu úveru je teda pojem „výkon zamestnania“ v protiklade k § 52 ods. 4 OZ (obchodná alebo iná podnikateľská činnosť). Preto nemožno prijať záver, že by fyzická osoba, ktorá koná na účely „výkonu zamestnania“, nepatrila do pozitívneho vymedzenia pojmu spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 OZ.

27. Určitá nejasnosť ale môže vyplývať z definície pojmu spotrebiteľ obsiahnutej v § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2009. Spotrebiteľom sa podľa cit. ustanovenia rozumela „fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania“. Túto definíciu však treba vykladať taktiež v súlade s právom Európskej únie, teda v súlade s tým, ako pojem spotrebiteľ vymedzuje smernica Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú. v. ES L 42, 12. 2. 1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú. v. ES L 61, 10. 3. 1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 (Ú. v. ES L 101, 1. 4. 1998). Smernica Rady 87/102/EHS považuje za spotrebiteľa fyzickú osobu, „ktorá pri transakciách pokrytých touto smernicou vykonáva činnosť na účely, ktoré sa nachádzajú mimo jeho obchodnej činnosti a profesie“ [článok 1 ods. 2 písm. a)]. Smernica členským štátom umožňuje len, aby prijímali prísnejšie ustanovenia na ochranu spotrebiteľov (článok 15). Podľa ustálenej judikatúry Súdného dvora EÚ je každý členský štát povinný vykonať smernicu spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti a na tento účel sa musia ustanovenia smernice vykonať tak, aby bola zachovaná konkrétnosť, presnosť a jasnosť (pozri rozsudok SDEÚ Komisia/Taliano, C-207/96, Zb. s. I-6869, bod 26). Povinnosť vnútroštátneho súdu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (pozri rozsudok SDEÚ Adeneler a i., C-212/04, bod 110). To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (rozsudok SDEÚ Pfeiffer a i., C-397/01, body 115, 116, 118 a 119). Snaha slovenského zákonodarcu postupovať v zmysle tohto pravidla je zreteľná hneď v prílohe č. 3 k zákonu č. 258/2001 Z. z., v ktorej deklaruje prebratie smernice 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Ustanovenie § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2009 preto treba vykladať tak, že ním zákonodarca mienil vylúčiť z kategórie spotrebiteľov osoby, ktoré konajú s cieľom, ktorý nesúvisí s ich obchodnou, podnikateľskou ani profesijnou činnosťou.

28. Na základe vyššie uvedených úvah odvolací súd dospel k záveru, že eurokonformný výklad vyžaduje, aby sa v tomto prípade uplatnila teleologická redukcia a aby sa pojem spotrebiteľ v znení § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. účinného do 31.12.2009 vykladal síce contra verba legis, ale v súlade s úmyslom zákonodarcu (teda v konečnom dôsledku nie contra legem) tak, že za spotrebiteľa treba považovať aj osobu, ktorej sa ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver na „výkon zamestnania“. Zo všetkých týchto dôvodov odvolací súd uzavrel, že na žalobcu treba nazerať ako na spotrebiteľa a preskúmvanú zmluvu je nevyhnutné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z.

29. Súd prvej inštancie v preskúmvanom rozsudku správne ustálil, že predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú treba uplatniť príslušné

ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj ZSÚ. Prvá odvolacia námietka žalovaného nie je preto dôvodná.

30. Žalovaný sa mylne domnieva, že podaná žaloba je neprípustná pre rozpor s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Predmetná žaloba predstavuje efektívny procesný prostriedok pre spotrebiteľa, aby bola zabezpečená ochrana ohrozených a porušených práv v dôsledku nedodržania povinnosti žalovaného nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky vo formulárových zmluvách, ako aj nekalých obchodných praktík pri ich uzatváraní. Konštatovanie žalovaného, že žalobou o určenie NZP nie je možné požadovať takéto určenie a pripustiť súdny prieskum NZP, predstavuje popieranie práva na prístup k súdu a vyjadruje celkový vzťah žalovaného k rešpektovaniu ústavou garantovaného práva na súdnu a inú právnu ochranu ako aj princípu ochrany spotrebiteľa. Predmetná žaloba je okrem iného aj účinným prostriedkom dosiahnutia prevencie pred neustálym používaním nečestných podmienok vo formulárových spotrebiteľských zmluvách.

31. Žalovaný vykladá ustanovenie § 137 CSP tak, ako keby tento uzákoňoval taxatívny výpočet možných žalôb, brániac spotrebiteľovi podať žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. CSP ponechal, rovnako ako to bolo počas účinnosti OSP, exemplatívny výpočet druhu možných žalôb, teda prípustné sú aj iné žaloby, ako sú vymenované v § 137 CSP. S poukazom na čl. 3 ods. 2 CSP nie je možné nebrať na vedomie význam slova „najmä“ v § 137 CSP. Zákonodarca dokonca počíta, okrem iných alternatív, aj s alternatívou len určovacieho výroku už priamo v CSP v ust. § 298 CSP. Dostatočnú legitimitu na podanie určovacej žaloby na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ale aj iné určovacie žaloby s cieľom ochrany spotrebiteľa poskytuje ust. § 3 ods. 3 a ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ale aj § 53a ods. 1 OZ. Práve rozhodovanie súdov o neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálnych sporoch, popri posudzovaní nekalých obchodných praktík je nosným pilierom spotrebiteľského práva, tak ako to vyplýva z únieového práva a vnútroštátnych právnych noriem. Nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že od 01.01.2018 sa môže spotrebiteľ pred súdom domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a neprijateľnosti zmluvnej podmienky, keď to zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne umožňuje, a to práve s odkazom na § 137 CSP.

32. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch práve s odkazom na § 137 CSP, umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy žalobou, tak v zmysle zásady, že vo väčšom je obsiahnuté menšie, ak sa spotrebiteľ môže domáhať žalobou určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak sa môže domáhať žalobou aj určenia neplatnosti ktorejkoľvek neplatnej časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda aj určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, lebo určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, je taktiež určením neplatnosti zmluvy. Pre úplnosť však je potrebné zdôrazniť, že určovanie neprijateľnosti zmluvnej podmienky malo oporu v zákone aj pred 01.01.2018, v zmysle § 137 CSP, § 298 CSP a v zmysle zák. č. 250/2007 Z. z. a § 53a OZ. Z názoru žalovaného by vyplývalo, že určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok je len akýmsi vedľajším produktom iného spotrebiteľského sporu. V skutočnosti je však určovanie neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálnych spotrebiteľských sporoch hlavným prostriedkom a cieľom ochrany spotrebiteľov v EÚ. Aplikujúc výklad CSP využívaný žalovaným, by vlastne vôbec nebolo možné v SR určovať neprijateľnosť zmluvnej podmienky, čo je v príkrom rozpore s čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Z únieovej, ale aj z vnútroštátnej právnej úpravy vyplýva, že súd môže žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť len v jednom prípade, a to keď zistí, že sa v súdnej veci nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak súd zistí, že v súdnej veci o neprijateľnú zmluvnú podmienku ide, žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť nemôže, a to bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky samostatnou žalobou v zmysle § 298 ods. 1 CSP, alebo pri podmienkach, aké sú obsiahnuté v § 298 ods. 2 CSP a tiež bez ohľadu na to, či žaloba smeruje proti obchodníkovi, ktorý je autorom neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo proti jeho právnomu nástupcovi a bez ohľadu na to, že o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, už bolo v inom súdnom konaní, ale z iného právneho vzťahu, založenom iným právnym úkonom rozhodnuté, a to aj v prípade, ak by sa súdne konania týkali tých istých strán a bez ohľadu na to, či v prípade úverového právneho vzťahu, už úver splatený bol alebo ešte nie. Tieto ustanovenia predstavujú v Civilnom sporovom poriadku odôvodnenú výnimku z dispozičného princípu a z princípu ne ultra petitem, pričom § 298 nepredstavuje novum, ktoré by priniesla rekodifikácia civilného procesu. Skúmanie neprijateľných zmluvných podmienok sa týka nielen samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ale aj všetkých zmluvných dokumentov s ňou súvisiacich (napr. všeobecné

obchodné podmienky, poisťné podmienky, prepravné poriadky, reklamačné poriadky a pod.), pretože, ak boli dodržané podmienky hmotného práva, predstavujú súčasť spotrebiteľskej zmluvy.

33. V danej veci sa žalobca domáhal okrem určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, aj určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy zo dňa 9.10.2009. Je teda zrejmé, že si uplatňoval nárok na určenie právnej skutočnosti, a to žalobou podľa ust. § 137 písm. d) CSP. Určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru malo v čase rozhodovania prvoinštančného súdu základ v predpise hmotného práva, a to konkrétne v ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z.

34. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a ak neexistuje hoci len potencionálne riziko vymoženía nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídením súdneho procesu siahnúť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženía nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške, nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla podnikateľ a je značne problematické, až na úrovni nezistiteľnosti, kedy tento inštitút obchodník aktivuje. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov je síce súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, to však nič nemení na skutočnosti, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná, umožňuje siahnúť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, na ktoré žalovaný nemá nárok. Je potrebné si uvedomiť, že žalobca sa pri realizácii dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či inou nezávislou inštitúciou. V podstate ide o exekúciu majetku, s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd, ale spravidla podnikateľa. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu podnikateľa, navyše zainteresovaného vo vlastnej veci a o vlastnom zisku. Tieto okolnosti opodstatňujú obzvlášť obozretnosť pri vykonávaní ex offo súdnej kontroly čestnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újmného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok, bez súdnej kontroly, na čo musí brať súd ohľad. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie účinkov smernice 93/13/EHS. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy síce má svoj základ v znení zákona, no v spojení s ostatnými zmluvnými klauzulami a okolnosťami veci predstavujú nástroj na zinkasovanie úžerného plnenia, preto je aj podľa názoru odvolacieho súdu plne opodstatnená ochrana, ktorú vykonal súd prvej inštancie.

35. K dohode o vyplnení zmenky odvolací súd poukazuje na to, že umožňuje remitentovi (v tomto prípade žalovanému) vyplniť v zmenke zmenkovú sumu, ktorá má pozostávať zo všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, teda bez kontroly dôvodnosti jej výšky, či je v súlade so zákonom a či nesúvisí s neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Zmenka by tak umožňovala vymáhať aj nezákonné plnenie, na ktoré žalovaný nemá zákonný nárok, nakoľko žalovaný nemá nárok na úroky ani poplatky a v tomto spore navyše súd rozhodol o viacerých neprijateľných zmluvných podmienkach, ktoré žalovanému nepriznávajú nárok na peňažné plnenie v nich upravené. Zákonodarcu v neskoršej právnej úprave účinnej od 1.5.2014 zákonom č. 102/2014, ktorým bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prijal zákonné ustanovenie v § 5a, ktorým zakázal zabezpečenie záväzkov spotrebiteľa zmenkou a obmedzil aj možnosť zabezpečenia pohľadávky veriteľa dohodou o zrážkach zo mzdy, keďže pripustil túto dohodu len vo forme osobitnej listiny a za splnenia ďalších podmienok - poučenia spotrebiteľa o dôsledkoch jej uzavretia a stanovenie možnosti spotrebiteľa ju odmietnuť. Uvedenú zmluvnú podmienku ohľadom dohody o vyplnení zmeniek súdy už určili za neprijateľnú napr. rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 17Csp/95/2021, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 3CoCsp/33/2022. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku ju považoval aj Okresný súd v Prešove v rozsudku

č.k. 29C/162/2014 zo dňa 14.11.2014, s čím súhlasil aj Krajský súd v Prešove ako to vyplýva z jeho rozsudku 6Co/61/2015 zo dňa 25.6.2015.

36. Žalovaný v podanom odvolaní závery súdu prvej inštancie o neprijateľnosti ostatných zmluvných podmienok výslovne nenamietal, hoci odvolaním napadol rozsudok súdu vo všetkých jeho výrokoch, vrátane určenia neprijateľných zmluvných podmienok. Odvolací súd sa preto, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie v bodoch 26. až 34. jeho rozsudku.

37. Sumarizujúc vyššie uvedené dôvody, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je spôsobilé privodiť zrušenie ani zmenu napadnutého rozsudku, a keďže napadnutý rozsudok je čo do veci samej vecne správny, so zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

39. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).